

RESOLDRE EL CONFLICTE ENTRE EL CAMP I LA CIUTAT

El salt tecnològic assegura l'ús del aigua

DOMÈNEC VILADELEGAT A LLEIDA DEL COL·LEGI D'ENGINYERS
AGRÒNOMS DE CATALUNYA (COEAG)

Durant els darrers mesos, la crisi de la gestió de l'aigua ha ocupat el primer pla de l'actualitat informativa a Catalunya en el que s'ha batejat com "el debat de l'aigua". Tot i que la situació dels nostres embassaments no és la òptima des de fa molt de temps, la manca de pluges del darrer hivern i la posterior sequera ha contribuït a situar el sector agrícola en el centre de la polèmica, fent-lo sovint excessivament responsable del dèficit de recursos hídrics que pateix el nostre país. I és que fa temps que el tema de la manca d'aigua es presenta com un enfrontament entre el camp

i la ciutat, generant un conflicte que cal resoldre de forma imminent, ja que en un futur es viuran amb freqüència situacions d'escassetat de recursos.

Aquesta manca de comprensió mútua entre el món rural i l'urbà fa que pugui resultar sorprenent per a molts ciutadans el fet que el sector agrícola necessiti aigua, sobretot i, especialment, quan no plou perquè és en els períodes de sequera quan fa més falta regar. Si bé es cert que, actualment, l'agricultura consumeix el 70% dels recursos hídrics a Catalunya, cal dir que aquest consum es concentra a la conca del riu Ebre; mentre que l'aigua que es destina al consum domèstic es localitza en les conques internes.

El debat de l'aigua és doncs, un debat obert en què fins ara s'ha obviat una qüestió que

des del Col·legi Oficial d'Enginyers Agrònoms de Catalunya considerem fonamental. Cal manifestar la voluntat de garantir la seguretat alimentària de la població i per tant, realitzar una adequada planificació del territori que asseguri el potencial agrícola català. En aquest sentit, creiem que l'agricultura és un sector estratègic

Existeix una manca de comprensió mútua entre el món urbà i el rural

En el debat de l'aigua, cal garantir la seguretat alimentària de la població

per a la producció d'aliments per a la població i per tant, la formulació d'un país capaç de produir prou aliments per abastir-se, respon als principis més elementals de sostenibilitat.

Com solucionar, doncs, el problema de l'aigua referint-nos, no només a la seva escassetat, sinó també al seu mal aprofitament i malbaratament? (cal recordar que el 40% de l'aigua que es perd a Espanya ho fa durant la seva canalització, generalment a causa del mal estat de les tuberíes de subministrament). En aquesta línia i pel que fa a l'agricultura, és evident que cal una modernització dels sistemes de regadiu, ja que els sistemes de reg tradicionals són, a la pràctica, poc eficients i sovint incorporen un excés d'aigua al sòl. Hem d'apostar, doncs, per incorporar al regadiu les millors estructurals i de gestió necessàri